

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrta leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za $\frac{1}{2}$ strani K 32, za $\frac{1}{4}$ strani K 16, za $\frac{1}{8}$ strani K 8, za $\frac{1}{16}$ strani K 4, za $\frac{1}{32}$ strani K 2, za $\frac{1}{64}$ strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 15

V Ptuj v nedeljo dne 9. aprila 1911.

XII. letnik.

Slovenskemu ljudstvu!

Nesrečna politika neke sicer male in malenkostne skupine poslancev je dosegla nepričakovani cilj: državni zbor je razpuščen. Dve leti pred končano postavno dobo je torej ta prvi parlament splošne volilne pravice razbit. Vse velike nade, ki so jih stavili avstrijski narodi v to zbornico, so splavale po vodi in nič ni ostalo nje gojus in gnjev, jeza in nezadovoljnost...

Kdo je kriv? Državni zbor ni bil razpuščen zaradi kakšnega velikega nasprotja med vlado in večino poslancev. Ni bil razbit zaradi kakšnih velikih nasprotjujčih se gospodarskih interesov. Državni zbor je razbila mala in malenkostna skupina slovenskih ter čeških poslancev zgolj iz prenapetih političnih vzrokov. Večina v državni zbornici ni hotela, da bi se proti neki narodnosti strankarsko vladalo. Hotela je le, da stoji vlada in državna mašinerija izven političnih strank, da se brez ozira na politiko reši velika gospodarska vprašanja. S tem pa omejena mala skupina slovenskih in čeških poslancev ni bila zadovoljna. Teh par tucatov prevzetnih možakov je hotelo, da se jim vsa zbornica pokori, da se vrže vse gospodarsko delo v stran in peča le z njih političnimi zahtevami, da se napravi iz prvaških advokatov avstrijske ministre, da se denar davkoplačevalcev porabi za polomljena prvaška podjetja... In ker se zbornica ne nakanam ni pokorila, so jo slovensko-češki poslanci večkrat motili; zaradi njih je bila zbornica že prekinjena in zaključena; zdaj pa jo je morala vlada celo razpustiti...

Odkar so slovenski poslanci pričeli hoditi pota čeških radikalnih, veleizdajniških in protiaustrijskih rogoviležev, — napravili so slovenskemu ljudstvu škodo, velikansko škodo in le škodo. To je danes tako jasna resnica, da je ni potreba nikomur več dokazovati! Ljudstvo in tudi najbolj nezavedno ljudstvo pa čuti to škodo na svojem izstrašanem truplu, v lačnem pogledu svoje dece, v lastnem obupanju... Ali slovenski poslanci res ne vedo, kako trpi slovensko ljudstvo? Ali ne vidijo in ne slišijo, da gospodarstvo slovenskega ljudstva na vseh straneh nazaduje? Ej, slovenski poslanci niso gluhi in slepi in poznajo vso to ljudsko delo! Ali več jim je za svojo protiaustrijsko politiko, nego za gospodarsko življenje ljudstva. Tisoči in tisoči naj v lakoti umirajo, samo da se smejo slovenski poslanci s Čehi bratiti in o trializmu sanjariti... Zato se slovenski poslanci ne sramujejo političnega zločina, da so državni zbor razbili.

Posledice tega dejstva bodejo velikanske. Ljudstvo je zastonj prosilo in čakalo, — gospodarske zahteve kmetov in obrtnikov so zopet pozabljene, delavstvu se zopet ni dalo potrebnih socialnih postav, deželne in državne finance so zmedene, trgovstvo in industrija čakata zamajn na nove prometne zveze, vsa predela v zbornici so vržena v staro zelezje, in vlada se smeji s § 14 v roki... Kriv pa so slovenski in češki poslanci!

Slovensko klerikalni poslanci — važnejši od njih so poleg dr. Šušteršiča še dr. Benkovič, dr. Verstovšek, dr. Korošec, Pišek, Roškar in Grafenauer — se zanašajo seveda na nevednost svojih volilcev. Dobro vedo, da jih bodejo njih pobožne ovčice zopet izvolile. Le zaradi „lepšega“ so izdali ti možaki nekako poslanico „slovenskemu ljudstvu“, katero so z debelimi črkami v svojih listih objavili. V tej svoji izjavi postavljajo slovenski poslanci resnico na glavo in hočejo kričeča dejstva z donečimi frazami prikriti. Kmetje! Priporočamo vam najresneje, da to izjavo temeljito prečitete. Potem bodeite z nami vprašali: kaj so ti bahati prvaški poslanci slovenskemu ljudstvu domu prinesli? In odgovorili bodeite z nami: Nič in stokrat nič! Niti trohnice gospodarskega dela niso slovenski poslanci naredili! Nič niso prinesli domu, kakor — prazne besede! In s temi praznimi besedami hočejo zdaj javnost krmiti! Tako pravijo, da danes cela država slovensko ljudstvo pozna, da se ga boji, da ga vpoštevata in da so to prvaški poslanci napravili. Res žalostno je, ako reprezentujejo slovensko ljudstvo duševni reveži à la Pišek, politikujoči duhovniški hujšaki à la dr. Korošec, zasramovalci svoje domovine à la Grafenauer in ednaki. Kaj si morajo drugi narodi od Slovencev misliti, ko taki ljudje kot naši zastopniki kričijo? Oj da, javnost pozna danes po zaslugi prvaških poslancev slovensko ljudstvo, — pozna je kot v bogo, izmozgano, od lastnih voditeljev izstrađano in od lastnih prvakov prodano ljudstvo! V svoji izjavi se zahvaljujejo slovenski poslanci tudi Hrvatom in Čehom. Slovensko ljudstvo pa noče imeti s hrvatskimi in češkimi poslanci ničesar opraviti. Slovensko ljudstvo je dobro avstrijskega mišljenja in ne mara ne za jugoslovanske ne za češke veleizdajske načrte...

In slovensko ljudstvo ve tudi prav dobro, da je sam cesar Franc Jožef I. z ostrimi besedami že večkrat obsodil prvaško slovensko politiko. Proti temu ne pomaga nobena „poslanica“ in naj bode s še tako medenimi besedami spisana...

Tako stopamo torej zopet v volilni boj. Kmetje, delavci in obrtniki! Tudi „Štajerčeva“ napredna stranka se bode volitev zopet udeležila. Kje in kako bodeimo nastopali, kateri bodejo naši kandidati, vse to bodeimo v pravem času naznanili. Naš program pa ostane isti. Vedno smo ednakega mišljenja in ednakega prepričanja. Vse naše nastopanje se da izraziti z eno besedo: skupno delo nemškega in slovenskega ljudstva za boljšo gospodarsko bodočnost! In naše geslo ostane tudi staro: kmet za kmeta!

Pričakujemo torej volilni boj z resno voljo, storiti svojo dolžnost. Pripravljajte se, somišljeniki, kajti časa je malo in dela veliko!

Današnja številka ima zopet 4 strane priloge in šteje torej skupaj 12 strani ter več slik.

Politični pregled.

Državni zbor je torej res razpuščen in nove volitve se bodejo že junija meseca vršile. Zadnje volitve so bile 14. odnosno 31. maja 1907. Volilno pravico je imelo takrat 5.540.738 državljanov; 84,4% teh volilcev se je volitve tudi udeležilo. Pri zadnjih volitvah so dobili Nemci 1.775.554 glasov, Čehi 1.075.547, Poljaki 658.668, Rusini 596.091, Slovenci 161.196, Italijani 123.853, Hrvati 81.275 in Rumuni 51.422 glasov. Izvoljenih je bilo 516 poslancev, s: 231 Nemcev (85 naprednih, 96 klerikalnih, 49 socialistov itd.), 80 Poljakov, 107 Čehov, 33 Rusinov, 24 Slovencev, 13 Hrvatov in 19 Srbov, 19 Italijanov in 6 Rumunov. V narodnostnem oziru pač nove volitve ne bodejo mnogo spremenile. Volilni boj se je že po vsej državi pričel. Ker sta komaj dva meseca do volitev, bode boj jako živahen.

Nove volitve v državni zbor se bodejo vršile dne 13. junija; potrebne ožje volitve pa teden pozneje, to je dne 20. junija. Za Dalmacijo in Galicijo veljajo posebne določbe in se bode dneve razpisa volitev šele izvedelo.

§ 14. Vlada je zdaj seveda zopet v položaju, da vlada z zloglasnim § 14, sramotnim ostankom absolutističnih časov. Govori se, da bode vlada s § 14 odredila devetmesečni proračunski provizorij. Finančnemu ministru pa se bode dalo dovoljenje, da napravi dolga za 76 milijonov, s katerim bode poplačal del državnega dolga in izrednih izdatkov za vojaštvo ter morarico. Tako gremo torej zopet prav lepim časom nasproti... Obstrukcionistom, torej tudi gostobesednim slovenskim poslancem se imamo v prvi vrsti zahvaliti, da živimo zdaj kakor — v Rusiji. Pravzaprav so v Rusiji zdaj celo na boljšem!

Prvi „dreadnought“. Dne 24. junija izpuste v morje prvo avstrijsko velikansko vojno barko (dreadnought). Graditi so jo pričeli pred okroglo enim letom. Ime tega parnika je „Viribus unitis“. Topovi bodo 13,7 m dolgi in tehtali 54.000 kil. Vsaka krogla iz teh kanonov tehta 450 kil.

Ogrske razmere. Višji župan Cranoz je uvedel proti notarjem v Zsombokretu in Tiranu preiskavo; predpisavala sta ljudem višje davke, nego to postava določa; denar pa sta po madžaronski šegi vtaknila v svoj žep. — Po vsem Ogrskem hočejo vse mestne policije podžaviti. Na državno policijo se je po mnenju vlade bolj zanesti nego na ono Košutovcev.

Srbski rogovileži v Dalmaciji so pričeli vedno odkriteje nastopati. Tudi Hrvati so se jim deloma pridružili. V Dubrovniku je zdaj 200 Srbov in Hrvatov zaradi žaljenja avstrijskih oblasti v preiskavi. Čuje se, da so nekateri v Dubrovniku se nahajajoči srbski podaniki prizadeti. Policija je napravila hišno preiskavo pri srbskemu oficirju Jovanoviću in pri srbskemu sodniku Mihajloviću. Istotako se v Zadru vršijo hišne preiskave.

Škandal na Hrvatskem. Radikalni Srbi na Hrvatskem hočejo zopet hujšakojči list izdajati. Denar pa so baje na ta način dobili, da so za „veleizdajalce“ podpore nabirali in jih obdržali. Balkanske šege!

Politični umor. Na Turškem je ustrelil albanski vojak Resul nemškega podpolkovnika pl. Schlichting iz političnih vzrokov. Morilec je bil na smrt obsojen in tudi te dni ustreljen. Notranji nered na Turškem postaja vedno večji.

Kmetje, pozor!

Slovensko-prvaški časopisi pišejo, da je ljudstvo postalo plašno in da jemlje svoj denar iz slovenskih posojilnic. Nas nič ne briga, koliko je na tem resnice. Mi nismo nikogar nagovarjali k bojkotu. Ako je postalo ljudstvo res plašno in nezaupljivo, potem naj se prvaki za lastni nos primejo; kajti s svojim slabim gospodarstvom in s svojim strankarskim sovraštvom so prvaki ljudstvo zbegali...

Zdaj pa nastopajo prvaški posojilničarji grdo in krivično proti temu zbeganemu ljudstvu. V svojih listih iščejo ovaduhe, ki naj bi kmete denuncirali. Izobnati pustijo isto po občinah in z biriči in ječo grozijo. Posojilniški šribarji pa hujskajo kmete najprej k nepremišljeni besedi, potem pa tožijo... Iz raznih strani nam prihajajo take pritožbe. Ravno tako izgleda, kakor da bi hoteli gotovi ljudje zbegano ljudstvo v svoj dobiček izrabljati! In zato svarimo kmete pred nastavljenimi zankami prvaških špijonov!

Mi ne silimo nikogar, ne prigovarjamo nikomur, da naj bi svoj denar iz slovenske posojilnice vzeli. Ali — braniti tudi nikdo vložnikom ne more, da zahtevajo svoj denar nazaj! Kdor pa hoče iz tega ali onega vzroka svoj denar iz posojilnice vzeti, ta naj se ne pusti pod nobenim pogojem od šribarjev v govorenje zapeljati. Kajti ena napačna beseda zadostuje vohunu! Nikogar nič ne briga, zakaj kdo svoj denar nazaj zahteva! S svojim denarjem lahko vsakdo razpolaga, kakor hoče...

Torej mirna kri, kmetje! Prepričajte se sami, kje je vaš denar varen, in ravnajte po lastni glavi! Zapeljivim hujskačem pa ne verujte.

Pozor!!!

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Kakor znano, so gorski narodnjaki Klemenčič, Topolovec, Kupčič in compagnia bella hoteli 1. majnik 1. 1910 s tem počastiti, da podelijo s primerno narodnjaško ceremonijo hofratu dr. Ploju častno diplomo. Kaj briga to narodnjaško gospodo, ako občanom v

pretežni večini taka komedija ne dopade, ker ne vedo nikakoršnih zaslug, ki bi si jih bil stekel Ploj za to občino! Za Klemenčiča in njegovo taščo Habercs si je Ploj pač mnogo podplatov znučal; letal je od Poncija do Pilata, da prepreči podelitev koncesije nekemu „Štajercijancu“. Pa vse zamaj! Ali šment, Klemenčič mu je vendar hvale dolžan. Zato je za 1. majnika vplival na Kadunca — pardon, na Topolovca kot občinskega predstojnika, da naj ta gleda, da se Plojeva slavnost po narodnjaško „dostojno“ vrši. Ker pa je tukajšnji krčmar Repa tudi hotel Ploja počastiti, razobesil je raztrgane žaklje in brinje. Jurček pa je zato pokazal moč turškega paše; vzeli so žaklje iz strehe, Repeta pa dal v luknjo (?)... Vse to pa narodnjakom še ni zadostovalo. Zato so še 18 kmetov na okrajno glavarstvo ovadili, češ da so ponoči nemir delali. In ti so bili pri glavarstvu na male denarne kazni obsojeni. Ta sodba postala je šele zdaj pravomočna. Zato treba zdaj še par stvari javnosti natančneje popisati. To tožbo sta bila povzročila Klemenčič in Topolovec, ki sta pač drug drugega vredna in katerima smo že vse mogoče lumparije očitali, brez da bi se upala tožiti. Ta dva pošteni sta najela celo vrsto „geheim-policajev“, kateri bi naj 1. maja na red gledali. A to ni bilo tem vohunom dosti. Zato so tudi pod okni in pri durih poslušovali. Seveda niso mogli ničesar najdeti, kar bi se dalo tožiti. Zato sta se zgoraj omenjena narodnjaka obrnila na Planinca, da bi ta uradno Kadunca in Klemenčiču nasprotno občane naznanil. In res, napravilo se je ovadbo, češ da so delali občani ponoči nemir. To je seveda zlagano, kajti večina obtožencev je šla še pred nočjo domu. Le kakih 6 obtožencev je bilo res do 9. ure zvečer v gostilni; potem so se pa čisto mirno domu podali. Te se je zaradi nočnega nemira ovadilo in so bili obsojeni. Mi trdimo, da je čedna deteljica Kadunc-Klemenčič-Planinc s tem oblasti prav slabo uslugo storila. Kajti ljudje se čutijo nedolžne in taki slučajji morajo omajiti zaupanje v oblast... Sicer pa naj bodejo narodnjaki na Gori prepričani, da jim bode vse to pošteno in z obrestmi povrnjeno. Pride čas, ko bodejo kmetje-volici narodnjaški bandi vse poplačali!

Šentjanž dravsko polje. Dragi „Štajerc“! Z zadnjima člankoma čez naš misijon se jaz popolnoma strinjam, a dovoli mi, da tudi jaz spregovorim nekaj besed. Dopisnik zadnjih člankov je taktčno zamolčal ime povzročitelja vseh hujskarij. To ne gre! Ker se še vedno več hujskarij proti „Štajercu“ in njega odjemalcem sliši, sem prisiljen, da našega g. župnika Matija Škor-

janca primem malo za ušesa. Misli li on, prvi za Bogom pri nas? Kaj mu je pa „Štajerc“ sedaj še storil, da tako proti njemu deluje? Ali ni zadovoljen s tem, da ga pri miru pustimo, da ga ne vpraša od kod ima on in njegovi premoženja? Naj li „Štajerc“ malo razkrije razmere na Gornjskem in pri sv. Pavlu v vinski dolini? Naj mu tiho na uho pove, zakaj je tak hipohonder? Štajercijanci imajo po misijonarjih hinavce. Ni li to hinavščina, se župnik naredi takrat bolan, kedar se ne zmenka. Naj se javno pove, kedaj ga glava boli. Dokazov na razpolago. Hočem samo enega ugotoviti. Ko smo pred kratkim Ogrižkovo pokopali. Vas od 1/10. — 1/11. ure ni glava bolela, žena je imela še precej kronice, a ko ste mi iti zastoj na spoved, to je bilo ob 11. uri, je tako glava bolela, da ste poslali v šolo g. kaplana, češ zastoj opravi so za tega spoda. Tudi naši sosedi Marječani niso nič kaj župnikom Škorjancem zadovoljni, ker jim jemlje sto let stare pravice. Svetujem jim, gredo direktno k mil. knezoškofu in imeli vspeh polnočnice in žegnanje. Za danes. Ako se ne spametujete, Vas bodem vprašal, je razrimeser še kaj oster...

Šentjanž dravsko polje. Kot naročnik ljubljene mi „Štajerca“ sem čital članke radi zadnjega misijona. Ja, ja! Lepo je, da Lušno tudi! Smejali smo se v cerkvi tudi, ravno je bil sv. misijon. Veliko so nam misijonarji pripovedovali, a veliko je bilo in tem takega, da smo takoj čutili, da se ni nič zgodilo, da so nas gospodje nafarijali. A našega organista Čolnarica si niso upali, ne daj! To bi bil greh, ako bi se g. fajmožer zamerili. Zategavoljo so zamolčali, da so da je v cerkvi vse v neredu, vse v prahu, pajčevini. Pa to je vse Bogu v čast. Spravili so mu tudi ta greh, da hodi po noči okrog. Tudi so pozabili omeniti, da je za organista skrb red v cerkvi in ne — posojilnica in da šanje pošl v farov. Ali se s njim strinjajo, da znamenje k molitvam in sv. mašam le, k klenkanjem? Mi bi mu ratali dalj časa zvok, ker se ni bati, da bi se zvonovi pokvarili, jih ni naredil hudoški lončar. Svetuje se čaricu pa tudi da se poboljša, ker drugače ga v redu pokrtačil eden, ki ni odveze dobil.

Mestni vrh pri Ptuj. Pri nas, ljubci „Štajerca“, imamo neko ljubeznjivo ženko, ki je tako pobožna, da bo kar živa v nebesa po ki pa ima drugače jako gibčen jeziček in huje s svojimi hčerkami celo sosede. Za dan ne bomo o nje mnogo pisali, ker upamo, se bode itak poboljšala. Vprašamo jo le, je tako sakrabsko na peteline huda? Nekaj vdoje imajo kokote prav rade, ta pa je huda sovražnica. Gorje kokotu, ki bi prišel njene kokoši... So pač čudne stvari na boju svetu. Ali tudi poginjeni petelini še vpijejo naš petelin bo morda lepo pesemco o omenjenem ženski zapel... Kikerik!

Mestni vrh pri Ptuj. Naše občinsko gospodarstvo je popolnoma zavoženo. Nezmožnost trdoglavost posameznikov je tu v prvi vrsti kriva. Zlasti zadene vsa odgovornost za škodo lozno počenjanje in sramotno gospodarstvo našega „voditelja“ Vrabelj. Seveda, drugi ljudje tudi spali, in tako je Vrabelj srečno občinski v največje blato zapeljal. Malo je tako zanesenih občin v ptujskem okraju kakor naš Mestni vrh. Vrabelj je delal z občinskim denarjem kakor svinja z otrobi. In pri vsem tem so ceste grozovito slabe in gospodarske razsploh žalostne. Zdaj se višja oblastva zadevo pečajo. Upamo, da jim bodejo pri domači močje, ki znajo pametno in resno sliti, pomagali. Kajti vso jamranje zdaj ni pomaga in vso preklinjanje tudi ne. Treba da se s skupnimi močmi občinsko gospodarstvo zopet v red spravi. Čujemo, da so se zdaj občinske doklade za 20% zvišati; dok je pač treba poplačati. Vrabelj in njegovi naj se skrijejo za peč in naj se sram. Velika hvala gre okrajnemu zastopu ptujski ki kolikor mogoče pomaga, da občani ne še večje škode trpeli. V bodoče pa naj s na Mestnem vrhu ne izvolije nezmožne in miselne možake!

Iz Konjic. Ljubi „Štajerc“, jaz nisem nikdar nasprotnik duhovščine. Ali to, ki

Das Vintschgauer Tor in Meran.

Iz Merana.

Krasno tirolsko mesto Meran ima še nekaj spomenikov iz starih časov. Med temi se odlikuje zlasti t. zv. „Vintschgauer Tor“, katerega sliko danes prinašamo. Zdaj hoče mesto ta spomenik baje zaradi razširjenja neke ceste podreti.

Ali si se že na

„Štajerca“

naročil? Ako ne, stori to takoj!

činja tukajšnji vikar Martin Jurhar, je že preveč. Javnost naj izve nekatera junaštva tega žegnane mladčnika! Jaz sem pripeljal svojega na smrt bolanega brata iz Tirolskega. Že v Mariboru bi mi bil revež kmalu umrl, a s težkim trudom sem ga vendar v Konjice spravil. Imel je jetiko. Na željo brata sem šel h g. arhidiakonu in mu povedal, kako stoji z bolnikom. Le-ta je šel v kaplanijo in podučil vikarja, kako naj se pri bolniku obnaša. Ko je prišel vikar k bratu, rekel mu je takoj: No, Vi imate jetiko, z Vami stoji slabo! Ali je to tolažba za bolnika? Potem je nadlegoval bolnika s slovenščino, katere ta ni razumel, ker je bil že 11 let v tujini. Naposled je šel vikar; 8 minut dolga pot mu je bila pretežka, da bi prišel še isti večer obhajati. Ob 1/10. uri je prišel brat umirati; poslali smo hitro po duhovnika, ali bilo je že prepozno. Ko bi bil vikar preje svojo dolžnost izpolnil, ne bi bil brat prerano umrl. A ravno tako izgleda, kakor da bi Jurhar ne imel toliko krščanske ljubezni za take ljudi, ki se ne spovedujejo slovensko... Drugi dan sem šel v farovž, da vse zaradi pogreba uredim. Prosil sem vikarja, da naj opoldne in zvečer zvoniti pusti in da naj bode pogreb drugi dan ob 4. uri. Vikar je takoj zavpil, da mora biti pogreb zjutraj, češ da popoldne kaplani nimajo časa, ker morajo menda v „kmetijski zvezi“ rogoviliti. Vikar je prišel na me tuliti in kričati, kakor da bi zbesnel. Tako sem mu seveda tudi jaz svoje mnenje pošteno povedal. itd. Primanjkuje nam prostora, da bi vse popisali. Ali to je resnica, da Jurhar preveč in protipostavno računa, da je grob in surov z ljudmi in da hoče nas šikanirati, od katerih živi. Pritožil sem se pri oblasti in g. arhidiakon je Jurharju hudo ušesa navil. Vsa čast mu! Mi v Konjicah pa zahtevamo, da Jurhar pobere šila in kopita in odlazi. Politikoječih duhovnikov mi ne potrebujemo. Ako bi cerkvena oblast naši želji ne ustregla, znali si bomo sami pomagati. Farani.

Iz Jesenic. Naši črni gavrani se noč in dan trudijo, bodisi pri navadnem jersu ali šampanjen, kako bi v žlici vode vtopleli zadnjega liberalca na Jesenicah. Z silo so začeli proti vsakemu naprednemu društvu delovati. Spominjamo se še živahno, kako so svoj čas požrešni Angleži poštene in mirne Bure na roparski način napadli in jih oropali svojega premoženja! Tako dela danes ta jezuitarski duhal na Jesenicah! Nič jih ni sram, vso sramoto so izgubili v trenutku, ko so zasedli svoj izpuhani „Dom“ na Savi! V svoji vsakdanji gnjusni cunji „Slovenec“, katerega je glavni in odgovorni urednik

„Jesenjskih Novic“ fajmošter Skubic, se zaletuje v osebe, katere se njemu pokoriti ne marajo, na ves podli in nesramni način. Mož misli, da ne vemo kaj se vse za njegovimi kulisi počenja in kako bi on rad nekega gospoda iz Save ob ves ugled in dobro ime spravil. Njegovi predniki so imeli vsaj toliko poštenja v sebi, da so saj vsakemu in če tudi ni bil klerikalec ta svoje pustili! Eno je še, da se tega fajmoštra ne bojimo; in ako noč in dan če tudi neusmiljeno tolče čez nas v „Slovenec“ bomo njegovemu natolcevanju krepko odgovorili! Sedaj pa preidimo na jeseniško katoliško pevsko društvo! Katoliško pevsko društvo obstoji nekaj dni sem, kateremu so razni Petri, Matevži na pomoč priskočili ter prirerajo po svojem koncerte, zabavajo z svojim petjem razne omožene gostilničarke itd. Škandal v temu pevskemu društvu je že zdavni znan in razne ptice po jeseniških strehah že davno žvr-gole o neki temni duševni boleti zaljubljene amaconke v katoliške pevce! Seveda „Slovenec“ k temu pravi, ni čudno, da se vsevpred govori, češ, da se v katoliškem delavskem društvu na Jesenicah dobi najlepša zabava in izobrazba. Pa tudi mi govorimo, ni čudno da se potem tudi toliko in toliko pijače brezplačno dobi, saj to nam lahko razni Čopi, Torkarji, Farjeni in drugi potrdijo! Res ni čudno, da je izobrazba pri teh ljudeh tako velika, da se sploh še stara srca starega spola za njih zanimivajo! O teh čudakih pa bomo še mnogo, mnogo govorili, čeravno so liberalnega mišljenja, vpisani pa kot člani „katoliškega delavskega društva na Jesenicah“. Ni čuda da so se naše „device“ že med seboj v lase skočile in čudi se tudi vse, da pevci nočejo več ubogati previdnega kaplana g. Kogejja! Seveda o temu molči ko grob naš blazen „Slovenec“, molči fajmošter Skubic, molči vse, a mi ne bomo molčali, ako bode „Slovenec“ samo še enkrat napadel pevsko društvo „Sava“! Pred svojim pragom pometajte smeti, potem pa se dobro umijte, ako hočete z nami javno govoriti. Capito, pane Skubic? Dalje prihodnjič.

Kako se nas bojijo...

Nekdaj so imeli prvaški naši nasprotniki otročjo navado, da so vse delo „Štajerca“ in njegove stranke edino smešili in podcenjevali. Stokrat že so rekli, da je „Štajerc“ pri koncu in da bode kmalu iz površja izginil. Naš list pa je pri vsemu temu izbornu napredoval in se krasno razvijal, tako da lahko danes brez vsake samohvale trdimo, da je „Štajerc“ naj-

večji in najbolj razširjeni kmet-ski list v slovenskem jeziku...

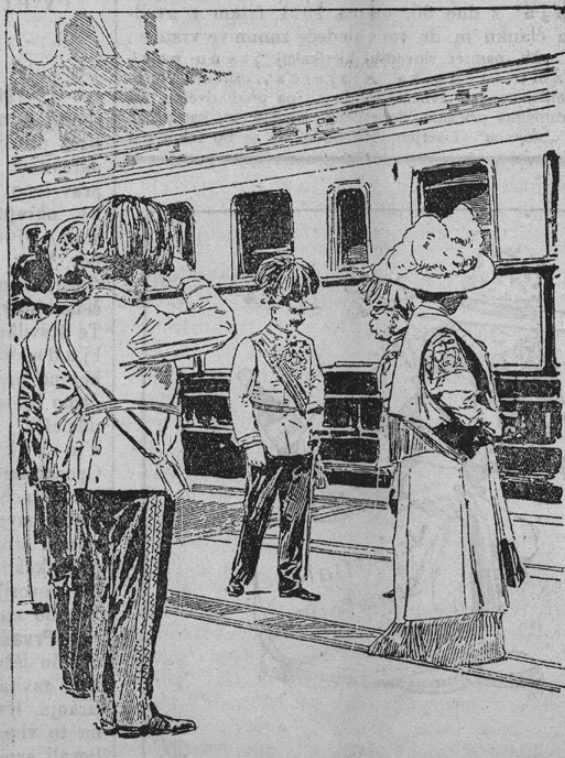
Semertja uide tudi naša najzagriženejšim nasprotnikom beseda priznanja. Potem pozabijo na omalovaževanje in pričnejo jokati in tarnati, kako hudo se ta presneti „Štajerc“ razširja in kako velikansko nevarnost tvori za prvaške stranke... Seveda nas pri temu psujejo in proklinjajo. Ali kaj pomaga vse to? Dejstva ne morejo prikriti, da je „Štajerc“ nepremagljiv in da našega gibanja nobena sila ne more zatreti.

Tako je napisalo glavno glasilo slovenskih prvaških klerikalcev, ljubljanski „Slovenec“, dne 30. marca uvodni članek pod naslovom „Štajercijanci na delu“. V tem članku govori najprve vse mogoče neumnosti, ki si jih je neko znano farče iz trte izvil. Naposled pa pravi „Slovenec“ dobesedno: — V naših (prvaških) vrstah se mnogokrat ne misli resno, ko se govori o „Štajercijanski stranki“. Naši ljudje preveč omalovažujejo moč „nemškutarstva“. To ni pravo! Boj proti nemškutarski zalegi do-slej ni šel po začrtanem programu. Naši voditelji naj pomislijo, da bo težje ubiti nemškutarsko liberalnega lintverna, kakor je bilo za-daviti goltanec domačemu publemu liberalizmu. Nemškutarstvo ima najboljšo zaslonbo v ngod-nem terenu in zgodovinskih koreninah, ima gospodarsko moč v sebi. Vsega tega slovenski liberalizem nima. Naši (prvaški) vodi-telji naj to vpoštevajo in naj ne mislijo, da je nemškutarija „Štajercčeva“ kalibra coprska legenda ali prazen bav bav — ampak da je resna nevarnost. Pobijajmo delo Štajercijancev!

Tako piše glavni list slovenskih klerikalnih prvakov. Mi mu odпустimo vse neumne psovke in se mu zahvaljujemo za javno priznanje. In nekaj prvakom tudi obljubimo: ostali bomo pri „Štajercu“ i zanaprej „velika nevarnost“, — nevarnost za one, ki z narodnjaškimi frazami ljudstvo za nos vodijo, mu kožo čez ušesa vle-čejo, kmeta zatirajo in izkoriščajo... Le „po-bijajte“ nas, prvaški, — mi pri „Štajercu“ pa pobijamo zaupljivo neumnost ljudstva! Kajti kadar bode ljudstvo pametno postalo, rešilo se bode samo izkoriščevalnega jarma klerikalcev in sploh prvakov...

Nemška cesarska dvojica na Dunaju.

Poročali smo že v zadnji številki, da je nemški cesar Viljem II. zopet našega vladarja na Dunaju obiskal. Poleg ce-sarja prišla je na Dunaj tudi njegova soproga, nemška cesa-rica Avgusta Viktorija, nadalje princ Joahim Viljem in prince-sinja Viktorija Luisa. Ko je cesarski vlak na kolodvor do-spel, stal je nemški cesar ob oknu. Naš cesar Franc Jožef mu je hitel nasproti in sta se prijateljsko poljubila ter pri-srčno pozdravila. Naša slika kaže ravno prihod vlaka. Na desni strani vidimo neko av-strijsko princesinjo, zadaj pa nemškega vladarja v pogovoru z našim cesarjem. Sprejaj vidi-mo razne dvorne dostojanstve-nike. Nemški cesar bil je v av-strijski generalski uniformi. Od kolodvora sta se vladarja v ce-sarski grad Schönbrunn odpe-ljala. Od tam je zvečer nemški cesar svoje potovanje na Itali-jansko nadaljeval.

Ankunft des Deutschen Kaisers in Wien.

Gotovo govejo juho

najboljsega okusa dajo

391

MAGGI jeve kocke

à 5 h

Pazi naj se natanko na ime **MAGGI** in varstveno znamko križeva zvezda. Druge kocke ne prihajajo od firme MAGGI.

Novice.

G. cenzorja, katerega prvaški listi zdaj tako hudo priganjajo, da naj hudobnega „Štajerca“ konfiscira, opozarjamo na to-le: kakor vedno so tudi naši današnji članki o slovenskem posojil-ništvu skoraj izključno slovenskim listom posneti. Dotični slovenski listi zaradi teh člankov niso bili zaplenjeni. Upamo torej, da bode tudi nam oblastvena milost prizanesla. V lažje orientiranje pa smo to pot pri teh člankih večinoma napravili opombo, iz katerih slovenskih listov in številk smo dotična poročila posneli... In zdaj vprašamo: ali je na celem svetu še kakšno tako ljubeznjivo uredništvo? Mislimo, da je „Štajerc“ dosegel rekord v ljubeznjivosti...

Kje so polomi? Prosimo cenjene čitatelje, naj popolnoma mirno čitajo in premislijo sle-deče besede: — „Neuko ljudstvo je po-stalo (vsled polomov itd.) res nekam plašno. Prvi uspeh: Vzdigujejo se vloge v slovenskih zavodih...“ Te besede si ni izmislil hudobni

„Stajerc“; napisane so bile dne 30. marca v uvodnem članku duhovniškega lista „Slovenca“...

„Klerikalna „Gospodarska zveza“ je imela v četrtak svoj občni zbor, o katerem je priobčil „Slovenec“ skrajno previdno sestavljeno poročilo. Pa vsa ta previdnost ne zakrije dejstva, da je „Gospodarska zveza“ bankrotna in da jo vlečejo klerikalci le naprej iz strahu, da pridejo sicer v „zadružni dom“ z omreženimi okni na Slovenskem trgu (to je: v ječo!). Vsaka branjevka na kmetih vè, da je podjetje, ki izkazuje čez 18 milijonov prometa, pa samo 2.250 K dobička, pri koncu, da je tako podjetje bankrotno in da je tudi izkazani dobiček le uspeh knjigovodske spretnosti in prav nič drugega. Pred par meseci je „Gospodarska zveza“ stala neposredno pred konkurzom in če so je klerikalci obvarovali konkurza s tem, da so iz deželne blagajne ukradli vse učiliški fond, je bilo s tem pomagano samo za trenutek. „Gospodarska zveza“ je podjetje, kateremu ni pomagati in ki pride gotovo tja, kjer je famozna klerikalna „mle-karska zveza“, ki leži kraj vseh storjenih goljufij na mrtvaški postelji.“ — („Slov. narod“, 1. aprila 1911).

Prvaške obljube. „Najnujnejša stvar bi bila hitra in popolna asanacija „Glavne posojilnice“ v Ljubljani. V tem oziru pa ravno liberalna stranka na Kranjskem nima baš srečne roke. Najprej je njeno glasilo oznanjalo urbi et orbi, da vlagatelji ne smejo ničesar izgubiti. To je bilo edino pravilno stališče; škodo naj trpe listi, ki bi lahko poslovanje načelstva nadzorovali, ne pa samo — dividende vlekli. Vlagatelji, bodisi majhen, srednji ali velik, mora reklami, izhajajoči od načelstva zavoda, verjeti. Nadzorovalne pravice in prilike vlagatelj nima; če se pa računski sklepi tako sestavljajo, kakor pri „Glavni posojilnici“, je to ne le škandal, nego tudi pravi pravcati zločin. Toda kaj dožive zdaj razočarani vlagatelji? G. dr. Triller je že izračunal, da srednji in večji vlagatelji (pri tej slovenski „Glavni posojilnici“) izgube najmanj 50% svojih vlog. To je jako prijeten prihod za Veliko noč! Tako torej! Najprej so liberalni listi trobentali: „Zasebno premoženje zadružnikov „Glavne posojilnice“ v Ljubljani znaša gotovo najmanj nekaj milijonov kron. Otročje (!) je govoriti v tem položaju o možnosti kake izgube vlagateljev. Tri mesece pozneje pa dr. Triller že oznanja žalostno vest, da izgube vlagatelji najmanj 50% svojih vlog. Gospodje! Ali je to pošteno? Govorite, ali ste lagali meseca decembra 1910, ali pa lažete zdaj? Tertium non datur!“ — („Slovenec“, št. 76, 3. aprila 1911).

Prvaško gospodarstvo s tujim denarjem. „Hranilne vloge pri falirani „Glavni posojilnici“ v Ljubljani so se obrestovale za navadnega re-veža po 4%, in ni zameriti onim, ki so se dali po tej vabi speljati na led ter so

nesli svoje težko prisluženec v to posojilnico obrestonosno naložiti. Šele ob proglasi-tvi konkurza nad to posojilnico pa je iz-vedela širša javnost, da obrestna mera pri tej posojilnici ni bila za vse hranilne vloge enaka in da je včasih tudi presegala 6%. Med temi srečnejši, ki so jim njih hranilne vloge tako iz-redno visoko obrestovale, so zastopani tudi razni denarni zavodi, na čelu jim liberalna „Za-družna zveza“ v Celju. Da so šli ti veliki denarni zavodi na ta lim, to nam je nerazumljivo! Po našem mnenju bi bila morala zahteva po hranilnih vlogah, združena z obeta-njem tako visokega obrestovanja, vendar pri-dotičnih denarnih zavodih vsaj sum vzbu-diti, da tu ne more vse v redu biti. Po našem mnenju so se morali tem odborom vendar kaki dvom o reelnosti te kupčije porajati in če so v kljub temu riskirali vi-soke hranilne vloge, naj zdaj tudi kaj izgubijo. Jasno je, da so ti (prvaški) de-narni zavodi, ki so proti tako izredno vi-sokim obrestim vlagali velikanske svote pri „Glavni“, sokrivi njenega strahovitega poloma.“ („Slovenec“, 75. št., 1. aprila 1911, 6. stran).

Kje so veleizdajalci? Ob priliki slavnosti italijanskega kraljevstva napisal je ljubljanski slovensko-narodni list „Jutro“ besede, ki so na-ravnost neverjetne. Tako piše, da nas opozarja italijanski jubilej na združenje jugoslo-vanskih dežel, ki zdaj pod tujim gos-podstvom trpijo in imenuje Ljubljano „naš Rim“. Z drugimi besedami povedano: slo-venski prvaki hočejo današnjo Avstrijo raz-bit, hočejo uresničiti neko novo jugoslo-vansko državo, ki ne bi bila več pod „tu-jim gospodarstvom“ Habsburžanov in katere središče bi bila marostarska Ljubljana. In takim hujskačem naj bi sledilo slovensko ljudstvo po Stajerskem in Koroškem?!

Za 1. aprila si je dovolil klerikalni „Graz-er Volksblatt“ neumno šalo; pisal je namreč, da so v Gradcu odkrili velikanski škandal in da so prizadeti celo uslužbenci mestne policije. Seveda je bilo vse to poročilo iz trte izvito. Nekateri slovenski listi pa so bili tako neumni, da so se pustili za nos voditi. Tako je n. pr. ljubljanski „Slovenec“ navdušen prinesel to novico. Zani-mivo pa je, da „Slovenec“ do danes še ni imel toliko poštenosti v sebi, da bi svojo neumnost priznal in svoje poročilo popravil. V „boju proti nemštvi“ je prvaki klerikalcem pač tudi smradljiva laž dovoljeno sredstvo. Namen pos-večuje sredstva po morali „sv.“ Liguorija.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Izjava.

V 13. številki „Slovenskega gospo-darja“ z dne 30. marca 1911 čitam v uvod-nem članku m. dr. tudi sledeče zanimive vrstice: „Mi (namreč slovenski klerikalci) javno pozi-vamo urednika „Stajerca“, oziroma sotrudnike, naj na javnem shodu ali pa pred dvema za-nesljivima pričama dobesedno izjavijo to, kar pišejo v „Stajercu“. Uverjeni nam bodo, da se bo takoj o d

vseh posojilnic o kojih lažejo, vložit, proti njim tožba, in jim je več mesecev preozgan stanovanje na državne stroške zagotovljeno. „Stajerc“ urednik to dobro vè“ itd. itd. ...

Jaz s polnim imenom podpisani urednik „Stajerca“ sicer nisem posebni prijatelj „stega stanovanja na državne stroške“. Ali na poziv izjavljam tem potom javno in na preklecno, da sem pripravljen, želji „Slovenskega gospodarja“ v polnem obsegu ustreči. Pripravljen sem torej na lastno odgovornost od prve do zadnje besedice javno ustmeno navjati, kar sem gledé slovenskih posojilnic „Stajercu“ napisal. Prosim torej v najljubši vejši ponižnosti, naj mi slovenski klerikalci v svrhu potrebno priliko psiskrbijo. In radevolno prenesti sodnijsko zasledovanje, radevolno se hočem podvreči nalogi, da pred sodnijo resno dokažem.

Upam, da „Slov. gospodar“, katerega glavni urednik je vendar bivši poslanec g. dr. Ant. Korošec, ki pa je tudi uradno glasilo „Slovensko-klerikalne stranke na Stajerskem“, svoje besede ne bode snedel. Seveda, tega se pač v kljub moji splošno poznani ponižnosti ne more zahtevati, da bi sploh kakšno besedico pred le dvema klerikalnima pričama izpregovoril. Trave rasti ne sliši in od prvakov sem že doživel, da so proti moji hoté ali nehoté po krivem prisegli in pri-Prelagam torej v smislu poziva „Slov. gos-podarja“, odnosno slovensko-klerikalni stranki sledeči načrt: Klerikalci naj skličejo v Ptuj javni shod, na katerega bodo imeli sami svojimi pristaši in posojilničarji, ravnotako pa jaz z mojimi pristaši, prosti vstop. Predsednik shoda se zaveže, varovati svobodno besedo. Onem naj se nastavi od klerikalne in od na-strani po dva zapisnikarja. Na takem shodu, mora biti miren in objektivni, sem pripravljen vse še enkrat povedati, kar sem gledé slo-venskih posojilnic v „Stajercu“ napisal. Jaz gre-še dalje: gg. klerikalcem morda ne bode ljubo, da vse ponavljam; naj mi torej pismeno pove-kaž želijo slišati. In še dalje grem: p-vedal bodem na shodu gledé slovenskih posojilnic še mnogo več, nego sem v „Stajercu“ napisal. ...

To moj odgovor na javni poziv slovenski klerikalne stranke. Zdaj ne sme seveda noben iz govor pomagati. Jaz ostanem do pitepe svojih besedi in upam, da zdaj tudi klerikalci ne bode srce v blagoslovljene hlače padlo. Ali bi klerikalci zdaj odnehal in svojo besedo snedli, potem bi nam sami javno pričali, da je „Stajerc“ le golo resnico pisal. Naj se torej stvar pojasni, — v javnosti, pa ljudstvom in pred sodnijo. ...

Z vročo željo pričakujem odgovora!

V Ptuj, 3. aprila 1911.

Karl Linhart, urednik „Stajerca“

* * *

L. 1907 kandidirala je „Stajerčeva“ stranka skoraj v vseh spodnještajerskih volilnih okra-je. Brez da bi prirejali shode in delali reklamo, naravnost minimalnimi sredstvi, smo vendar prav lepe uspehe dosegli. Tako smo dobili 24. okraju (Maribor, Ljutomer, Zgornja Ra-gona) 1706 glasov, v 25. okraju (Konjice, Mar-bor, Slov. Bistrica) 2077 glasov, v 26. okra-ju (Ptuj, Ormož) 1317 glasov. Vse to, kakor n-čeno, brez vsake večje in pomembnejše agita-cije. Te številke so nam dokaz, da potrebuj-ljudstvo le poduka in da se potem na-koj na pravo stran postavi. Vsled tega se b-demo letos bolj žilavo in živahno volilnega bo-udeležili. Pokazati hočemo, da je zaveda-kmetško ljudstvo na naši strani. Opozarjamo torej zaupnike, naj se pripravijo na agitacijo. V kratkem bomo razposlali pe-mena navodila in sklepe, po katerih naj se upniki strogo ravnaajo! Obenem nam naj po-čajo, kako stoji splošno naziranje v njih okra-ju kaj govorijo ljudje, kaj delajo nasprotniki in Vsakdo stori svojo dolžnost!

Prvaški klerikalci se že pripravljajo na te-črti in iščejo v svoji bogati zalogi vsa sredsta-laži, zavijanja in obrekovanja, hujskanja in ti-ranja. Kakor nasilni divjaki se bodejo zop-na to vbojo slovensko ljudstvo vrgli in mu v-ljevali svoje poznate kandidate. Neumnežem b-dejo zopet rekli, da je „vera v nevarnosti“.

Politična

šala

Naša slika kaže „oncle Sama“, ki pomeni Združene države Severne Amerike. Na tleh pa vidimo Mehikanca Diaza in Madredo, ki sta voditelja notra-njih krvavih bo-jev v Mehiki. Med-tem ko se ta dva pretepavata, pride „Oncle Sam“ in hoče „posredova-ti“. Bržkone pa je namen njego-vega „posredova-nja“, da v tka-ne obadva (torej celo Mehiko) v svojo veliko taško. ...

Dober tek!

Zdravi želodec imamo in ne tišči nas v želodcu, nimamo več bolečin, odkar rabimo Fellerjeve odvajajoče Rhabarber-kroglice z zn. „Elsapillen“. Pore-

tisti, ki so tekom desetletij pozabili z lastnimi možganami misliti, šli bodejo zopet kakor procesija k volišču in oddali svoje glasove za klerikalne kandidate. Kajti volili bi tudi fajmoštrovo kaharico ali pa brezovo metljo, ako bi se jim to zapovedalo. No, naj bode kakor hoče. Proti neumnosti se celo bogovi zamajaj borijo. Ali slovenski klerikalci naj bodejo vkljub temu prepričani, da ljudstvo ni vso v njih tabornu, da je že na tisoče pametnih kmetov, ki so siti klerikalne zločinske politike. Ti pametni kmetje bodejo klerikalce vprašali: Kaj ste za ljudstvo dosegli? Desetletja sem že zastopale ljudstvo v državnem zboru; kaj ste mu priborili in prinesli? In klerikalci bodejo molčali ali pa psovali... Mi naprednjaki seveda bomo vse moči napeli, da ljudstvo kolikor mogoče izobrazimo in klerikalnim škodljivcem resnico povemo. Kmetje ne potrebujejo več političnega jerobstva, kmetje so dovolj pametni, da bi svoje interese sami zastopali! Boj torej škodljivemu, nevarnemu klerikalizmu!

Dr. M. Ploj se hoče torej zopet potegovati za državnozborni mandat ptujsko-ormožkega okraja. Veliko upanja po našem mnenju nima, kajti klerikalci se bodejo z vso vneto proti njemu vojskovali. Mi bomo glede dr. Plojeve kandidaturne svoje stališče šele precizirali. Na vsak način se bode naše stališče ravnalo po nastopanju dr. Ploja v gotovih vprašanjih. V kratkem poročamo več.

„Narodna stranka“ je liberalna in njeno gospodarstvo seveda tudi. Mi smo že opetovano naglašali, da je gospodarstvo le liberalne „narodne stranke“ puhlo in klavarno. Kadar smo to rekli, so celaki klavitezi seveda zavpili, da jih „hoj kotiramo“. Evo članek iz slovensko-prvaškega lista, ki pojasi delovanje liberalcev „narodne stranke“! Ta značilni članek je bil dne 30. marca v „Slovenecu“ objavljen in se glasi dobesedno: — Nesrečni slovenski liberalizem, ki je naše slovensko pošteno ljudstvo pahnil že desetkrat v velike nesreče in je vodil več let proti gotovemu narodnemu in gospodarskemu propadu, je zadel zadnji čas s polomom liberalne „glavne posojilnice“ in pretehtim polomom slovenskega mladoliberalizma v Celju, našemu narodu, posebno ob jezikovni periferiji in težjih naših postojankah v spodnještajerskih mestih in trgih — krvavo, hudo skelečo rano, ki najbrž leta in leta ne bode zacelila... Težko je braniti sedaj naše stališče na meji, ko so nas slovenski liberalci s svojimi falitnimi zavodi tako hudo diskreditirali pri slovenskem ljudstvu. Ljudstvo ki misli, da med slovenskimi denarnimi zavodi ni nobene razlike, je ponekod res hudo vznemirjeno... „Prosim, to piše slovenski prvaški list in ne hudobni „Štajerc“, na katerega šun-tajo zdaj naši nasprotniki vse mogoče biriče! Kdo hoj kotira? Prosim, naj se nam vendar konfiscira list!...

„Narodne stranke“ na spodnjem Štajerskem menda sploh nič več ni. Odkar se je „Narodni dnevnik“ v svojih velikanskih dolgeh zadušil, ni več resne besedice o tej papirnati stranki slišati. Lahko torej rečemo, da je „narodna stranka“ iz političnega življenja kot faktor izbrisana. Jasno

dokazuje to tudi očno govorčenje, s katerim pozdravljajo zaspani „narodnjaki“ nove državnozbornske volitve. Človek, ki je že v začetku boja tako otožen, pač ne more nobenega uspeha doseči. V Velikonoči bodejo sicer imeli narodnjaki v Celju „zaupni shod“, na katerem bodejo baje tudi kandidate postavili, ali resnega pomena to nima. L. 1907 so spravili Robleka in Ježovnika v državni zbor, to pa le zaradi tega, ker jim mi „Štajercijanci“ nismo nasprotovali, marveč smo jih natihome celo podpirali. Brez naših glasov bi Roblek in Ježovnik ne bila nikdar izvoljena. Ko je Ježovnik umrl, je izgubila „narodna stranka“ tudi ta mandat na klerikalca dr. Verstovška. In zdaj čitamo v „narodnih“ listih čudovito vest, da tudi Roblek ni bil kandidat „narodne stranke“, marveč da je bil „neodvisen kandidat“. To je pač neumno slepomišljenje! „Narodna stranka“ pač že naprej dobro vè, da v prihodnjih volitvah na celi črti propade. In zato se zdaj svojih najboljših prijateljev otreša. Politična modrost v takem početanju ne leži. Seveda, — brez denarja tudi narodnjaki nič ne naredijo! Narodni denarni zavodi se potapljajo in ne morejo več denarja dati, bogati posamezni narodnjaki tudi svoje groše v žepu stiskajo in tako stoji zdaj nesrečni Spindler sam in pretaka grenke solzice po predalih ljubljanskih listov... „Narodna stranka“ je doživela gospodarski in politični polom in dobro je, ako napravi že pred volitvami svoj testament. Nikdar ta advokatska stranka ni razumela slovenskega ljudstva in zato je zdaj končana, predno je sploh kaj bila... Radovedni smo torej, na kak način se hoče „narodna stranka“ pri teh volitvah — blamirati. Najbolje bi bilo, ako gospodje sploh doma za pečjo ostanejo. Tako si vsaj ne bode pridobili — nahoda!

Slovenska „Zadružna zveza“ v Celju. Glede celjske (slovensko-narodne) „Zadružne zveze“ bi še na neko okolnost opozorili. Nad vse dvome je vzvišeno, da je ta zveza, ki je izvrševala po svojem ravnatelju revizijo „Glavne posojilnice“ v Ljubljani, tudi soodgovorna za škodo, ki je nastala bodisi vsled prepovršno izvršenih revizij, bodisi vsled namenoma napačnih revizijskih poročil. Službodajalec je vsikdar odgovoren za dejanja, ki jih izvrši njegov pooblaščenec. Menimo torej, da je tudi v tem slučaju „Zadružna zveza“ celjska odgovorna za škodo, ki je nastala za zadružnike „Glavne“ vsled revizij njenega službenca, in to tembolj, ker je celjska „Zadružna zveza“ izvrševala to revizijo imenom in namesto državnih funkcionarjev. „Zadružno zvezo“ celjsko zadeva torej po našem mnenju dvojna krivda na polomu „Glavne“ in menimo, da je tudi zavezana pokriti del primanjkljaja... („Slovenec“ z dnè 1. aprila 1911, št. 75, stran 6).

Celjsko „Zadružno zvezo“ vprašuje slovensko-narodni list „Gorenjec“, ali ni l. 1910 vršil revizijo pri „Glavni posojilnici“ drug revizor celjske „Zadružne zveze“. Kaj je ta revizor dognal? In če ni ta čudoviti strokovnjak nič dognal, kdo je odgovoren, da se je ravno takega strokovnjaka izbralo?... Radovedni smo, kako bode „Zadružna zveza“ kranjskemu listu odgovorila...

Proti okrajnemu glavarstvu v Ptuju sikajo prvaški listi kakor gadje. Zakaj? Ker to glavarstvo cenzurira „Štajerca“ in ga ne zaplenja. Žalibog da mi v resnici ne čutimo nikakoršne protekcije od strani glavarstva. Vsak list, ki stoji neposredno pod cenzuro državnega pravištva, je gotovo na boljšem nego „Štajerc“. Ali — izjemnega stanja ravno proti „Štajercu“ tudi ptujsko glavarstvo ne more uresničiti. „Štajerc“ doslej ni niti ene besedice napisal, ki bi jo mogel tudi najnervoznejši državni pravdnik konfiscirati. To je vsa „tajnost“, zakaj nismo zaplenjeni. „Stražo“ pa je moral šele zadnji državni pravdnik zaradi bojkota konfiscirati. Mi zahtevamo od oblasti le tisto pravico, ki jo ima vsak drugi list. In te pravice se tudi od nikogar vzeti ne pustimo! Capito?

Med Hotentote se prištevajo gospodje okoli „Straže“. V Gradcu je namreč neki zdravnik naravoslovec predaval o „obliki lobanje pri Slovincih“. Naša „Straža“ pa je pristavila poročilo

stavek: „Najbrže nas hočejo prišteti med Hotentote“. No, gospodje okoli „Straže“ že vedo, kam spadajo. Bržkone bode imel g. Gimperle prav. Torej med Hotentote, le pojdite med Hotentote! In tam zapojte: „A so a Kongoneger, der hats gut“.

Švindl! Kakor znano, so prvaški poslanci na brezvestni in naravnost neverjetni način razbili štajerski deželni zbor in tako vsako gospodarsko delo za ljudstvo onemogočili. Iz političnih vzrokov so torej preprečili zboljšanje gospodarskega položaja našega revnega ljudstva. Istako je znano, da zlorablajo prvaki sleherni zavod in društvo v svoje politične namene. Tudi v velepotrebni c. k. kmetijski družbi hočejo edino svojo nesrečno politiko uganjati. Za gospodarsko delo jim ni nič. Ali podjarmili bi radi tudi kmetijsko družbo, da bi jo potem tako izkoriščali za svojo politiko, kakor storijo to z vsemi drugimi korporacijami. To so tudi na glavnem zboru kmetijske družbe pokazali, ki se je vršil te dni v Gradcu. Klerikalni vodja Roškar se namreč ni sramoval, da je tudi na tem gospodarskem zboru „obstruکی delal“. Govoril je na dolgo in široko in to po njegovi navadi. Zbrani kmetovalci so bili sila razburjeni nad počenjanjem Roškarija. Slučajno se je vršil shod namreč v ravno tisti dvorani, v kateri zboruje deželni zbor štajerski. In tam, kjer je Roškar kot deželni poslanec v politični strasti preprečil delo za ljudstvo, tam je zdaj nakrat vse mogoče za svoje volilce zahteval. Ako ima Roškar res toliko skrbi za svoje volilce, zakaj ni potem v deželnem zboru delal? Ni čuda, da je posestnik g. Girstmayer v razburjenju skočil pokonci in zaklical Roškariju: „To je švindl, kar ti delaš!“ Tudi dr. Verstovšek se je repenčil kakor puran. Ali temu „liberalnemu klerikalcu“ se je vse smejalo. Kmetje pa vidijo, da hočejo prvaki celo našo kmetijsko družbo v politične namene izrabljati!

Trboveljski Ferdo Roš je zdaj popolnoma v staro železje položen. Na zboru c. k. kmetijske družbe ga tudi niso več v odbor izvolili. Nikjer ga ne marajo več, tega nekdanj tako mogočnega „narodnjaka“. Sic transit gloria mundi!

V Ormožu živi c. kr. sodnik Zemljič, ki menda misli, da je zato plačan, da nganja kolikor mogoče narodnjaške hujskarije. Mož mora vendar vedeti, da izgubi ljudstvo zaupanje v brezstrankarsko uradovanje sodnikov, ako stopijo sodniki na čelo srbofilске narodnjaške stranke. Zemljič se celo tako daleč spozabi, da dela na kolodvorih s pijanimi fantalini narodnjaške škandale. Sicer pa vemo o temu gospodu še celo vrsto drugih zadev, katere bomo ob priliki brezobzirno javnosti razkrili. Za danes opozarjamo višjo oblast, naj napravi Zemljičevi hujskariji konec!

V Ptuju je umrl g. gimnazijski profesor Artur Stiebler. Niti 28 letnemu pokojniku bodi zemljica lahka!

Razveljavljena obsodba. Začetkom junija meseca 1910 imel se je pred celjskimi porotniki posestnikov sin Janez Bukovšek iz Stranic pri Konjicah zaradi umora zagovarjati. Proti vsemu pričakovanju so porotniki fanta krivim izpoznali in je bil nesrečnež obsojen na 7 let težke ječe. Že takrat je „Štajerc“ objavil natančni članek, v katerem smo celo stvar pojasnili. Mi smo bili namreč takoj prepričani, da je bil Bukovšek popolnoma nedolžen in da so ga spravili le nesrečni slučaji v ta sum. V svojem članku je „Štajerc“ tudi natanko dokazal, da Bukovšek ne more biti kriv. Zastopnik nesrečnega fanta, g. dr. Fritz Zangger je tudi napravil vse korake, da se to čudno sodbo razveljavi. Njegovemu trudu se je posrečilo, da razjasni zadevo tudi višji sodniji. In zdaj se poroča, da je sodba proti Bukovškemu razveljavljena, da se je vsako kazensko postopanje proti njemu vstavilo in da se ga je iz ječe izpustilo. Več kot eno leto je bil revež v preiskovalnem zaporu. G. dr. Zangger gre pač vsa hvala, da je pravici do zmage pripomogel. Naš „Štajerc“ pa čuti tudi zadoščenje, da se je takoj za nesrečnega fanta potegnul.

V Bukovcih dr. p. priredi tamošnja prostovoljna požarna bramba v nedeljo, dnè 23. aprila 1911 ob 3. uri popoldne, blagoslovljenje svoje nove brizgalnice. Pod vodstvom g. Korenjaka

Za namakanje perila je najboljši in najpopolnejši prašek iz mila

pralni ekstrakt „Zenska hvala“

Pralni ekstrakt „Zenska hvala“

Nadomešča popolnoma beljenje perila.

Pralni prašek je zaupljiv predmet; da se drago perilo obvaruje škode, čuva naj se vsakdo pred ponaredbami.

napreduje ta vrla požarna bramba prav lepo. Upati je, da se bode njene slavnosti tudi mnogo tujih gostov udeležilo.

Občina Brezno (Fresen) imenovala je na svoji zadnji seji g. državnega poslanca R. Marckhl, g. deželnega poslanca A. Langer in g. A. Wesonig za častne občane, to pa zlasti z ozirom na njih zasluge za dravski most. Čestitamo!

Kmetijski tečaji. Na deželni vinogradniški in sadjarski šoli v Mariboru priredilo se bode zopet dva gospodarsko važna tečaja; prvi se vrši od 8. do 10. maja in se tiče nasada zelenjav, drugi se vrši od 8. do 13. maja in se tiče pridelovanja krme. Za prvi tečaj pridejo ženske, dekleta in moški v poštev. Za drugi tečaj določeno je za udeležnike tudi nekaj podpore. Naznanila udeležbe sprejema ravnateljstvo te šole do 1. maja 1911. O natančnejših pogojih in določbah glej inzerate v današnji številki „Štajerca“!

Umrli je v Hrastniku posestnik in tovarnar g. Peter Rückl. N. p. v m.l.

Hans Woschnagg †. Pogreb nepozabljivega šoštanjskega župana se je vršil v Celju ob izredno veliki udeležbi. Zalujoči iz Šoštanja in Velenja so prišli v posebnem vlaknu. Iz vseh spodnještajerskih mest in trgov so prišli odpotniki. Ob grobu je govoril poslanec Marckhl pretresljive besede. Bodi vrlému možu in bojevniku za pravično stvar domača zemljica lahka!

Celjski okraj. Hrvatska vlada je svoj čas zaradi živinske kuge na gobcih in parkljih uvoz živine iz celjskega okraja prepovedala. Zdaj je ta prepoved zopet razveljavljena in je živinski promet s Hrvatsko torej zopet dovoljen.

Živinska bolezen. Mariborski politični okraj bil je več mesecev zaradi živinske kuge na gobcih in parkljih zaprt. To določbo se je vsled ponehanja te bolezni zdaj razveljavilo.

Lepo darilo. Štajerska šparkasa podelila je iz svojih lanskih preostankov v dobrodelne namene skupno 99.800 kron. Pač lepo darilo tega izbornega nemškega zavoda!

Zaprl so v Radgoni delavca Brandnerja, ker je kradel. Istotako so zaprli mesarja Pöschhacker, ker je svojemu gospodarju 87 K poneveril.

Sleparski hlapec. V Sevnici je hlapec Anton Kodrič svoji gospodnji Neži Koretič konja ukradel in prodal; napravil ji je na ta način škode za 250 K. Tudi ji je ukradel voz za 60 K. Potem ji je grozil z revolverjem, ako bi ga naznanila. Ali žena se ni vstrašila, marveč je poklicala orožnike, ki so sleparja sodnji oddali.

Ponarejene krone krožijo zopet po spodnjem Štajerskem. Zadnjič so jih v Slov. Gradcu opazili. Bržkone deluje kje skupina ponarejalcev denarja. Pozor!

Kokoši krađejo v zadnjem času v radgonski okolici. Tako so v Stari Novivasi pri Neuholdu in pri Bahlhutererju 14 kokoši pokradli. Baje stanujejo tatovi čez mejo.

Obesil se je v Celju potnik Pavel Vlk. Baje se mu je zmešalo. Njegova žena je pred par leti z drugim moškim v Ameriko ušla. Nesrečnej zapušča tri otroke.

Nesreče. 1. aprila je bil v Ptaju nesrečni dan. V Fürstovi kleti si je delavec Weller nogo zlomil. Istotako si je zlomila nogo krčmarica Bračič. Vojak Burschnig pa je padel skozi okno kasarne in si je več reber zlomil.

Rudarske nesreče. V Velenju je padel rudar Trobina 3 m globoko in si je nogo zlomil. V Hrastniku pa si je rudar Anzlovcar zadrl kos lesa v oko. Oba sta težko poškodovana.

Reveža obkradla je baje neka vlačuga Otorepec. Vžitkarju Novaku v Šmarju pri Celju bilo je namreč iz stanovanja mnogo predmetov pokradenih.

Okameneli mrlič. Te dni so odprli v Celju grob pred 21 leti umrlega komponista Eulen-

stein. Mrlič ni bil prav nič segnit. Okamenel je v zemlji, kar se le redkokdaj zgodi.

Lep stric! Miha Gajšek v Kostivnici je hčerko svojega brata tako hudo pretepel, da so ji morali v bolnišnici roko odrezati. Divjaka so sodnji naznanili.

Ženo in hčerko ubiti je hotel v Šmarju pri Jelšah neki Žlender. Naznanili so nasilneža sodnji.

Pogorela je pri Celju Koštonurjeva šupa. Škode je za 3000 K.

Otroci zažgali so na Bizeljskem gospodarsko poslopje Premelca, ki je popolnoma pogorelo. Le hitri pomoči sosedov se je zahvaliti, da se ni ogenj razširil na druge hiše.

Od orožnikov. Žandarmerijska postaja v Slivnici se je preselila v Hoče, kar je iz praktičnih vzrokov le pozdraviti.

Pazite na deco! 11 letna Franca Piliš v Jazbincu je pazila na svojega 7 mesečnega brata. Ta se je ponesnažil. Vsled tega ga je hotela sestra z vrelo vodo umiti. Otrok je dobil pri temu take opekline, da je umrl.

Pretep. V Škofjivasi pri Celju sta Jože Čatar in Nace Naglič pretepla Lojzeta Hojnika in ga težko ranila.

Konj ubil je pri Petrovčah hlapca Matijo Šunaj. Drugo jutro so ga našli v krvi mrtvega ležati.

Pretep. V Šmarju pri Jelšah sta Mlakar in Zidar Antona Majcen s poleni tako hudo pretepla, da je nezavesten obležal in so se mu možgane pretresle.

Obstrelil je fant Jože Povše iz Blance menda iz ljubosumnosti v gozdu pri Kladnu fanta Jožefa Stoparja. Zadnji je težko ranjen.

Colne kradel je v Jelovcu hlapec Franc Marinič. Zaprl so ga, ko je hotel coln v Mariboru prodati.

Iz Koroškega.

Orgljar Grafenauer bode torej na komando dr. Brejca in politikujočih farjev zopet kandidiral. Prvaški zagriženci se že pripravljajo, da bi ljudstvo razburili in z vsemi mogočimi sredstvi v volitev tega klerikalnega uslužbenca prisilili. Za danes pa izjavimo že, da bomo klerikor mogoče krepko Grafenauerjevi kandidaturi nasprotovali. Kajti Grafenauer ni nikdar delal za ljudstvo, vedno pa za klerikalno politiko. Od pet do glave je „črn“. Koroško ljudstvo pa dobro vè, kam klerikalizem vodi. Klerikalci brez razlike narodnosti imajo velikanski polom na Koroškem na vesti, v katerem se je več milijonov kmetijskega denarja oropalo. Tu ne pomag noben izgovor. Kajti podpredsednik klerikalne „central-kase“ je slovenski voditelj Podgorca in nemški ter slovenski klerikalci so bili vedno v najtesnejšem obsevu. Za polom in njega posledice so torej vsi enako odgovorni! In takim ljudem naj bi koroško ljudstvo i znanprej zupalo svoje gospodarske interese? Ne in sto krat ne! Sicer pa še nekaj: orgljar Grafenauer je kot poslanec član klerikalno-slovenskega kluba, katerega vodja je od žlindre umazani dr. Šušteršič. Ta klub ima kot cilj t. zv. trializem. Z drugimi besedami povedano: slovenski klerikalci hočejo razbiti današnjo Avstrijo; raztrgati hočejo Koroško in Štajersko! Združiti hočejo vas, koroške kmete, s Hrvati in Srbi! In Grafenauer jim pri temu pomaga... Mislamo, da koroško ljudstvo ne bode sedlo na lim prvaških kranjskih hujšakčev in da bode poslalo orgljarja Grafenauerja tja, kamor spada: v politični penzijo!

Iz Globasnice se nam poroča: Dne 2. t. m., torej prav primerno za postni čas, imeli smo pri nas zopet „teater“, pri kateremu se mandeljci in babice po navadi prav lušno imajo. Celi teden že so bile teaterske in morda tudi druge poizkušnje, — ponoči je vse črno...

Naši tako grozno katoliški stranki bi pristojalo, da ne bi sveti postni čas s krokanjem kvarila. Ali mislimo, da gosposnoskuženem politika veliko bolj prija? Mi imamo v Globasnici 3 in v Sv. Štef. strogo klerikalne hiše. Vkljub temu, da v letnem čitanju ledičnih otrok sinovi in tehi hiš niso izostale, se mora te hiše visoko čistiti. Saj jih vendar fajmošter kot vzor stavi! Sestra tukajšnega organa Z. prišla je pred kratkim že drugič stan. In ugani, ljubi čitatelj, kdo je dolžnosti? Oče tega otroka ni nikdo drug dekan Ogris in M. Z. je to dan 30. m. c. k. okrajni sodnji v Borovljah potrdila. Kaj pravi globasniški fajmošter stvari? Ali se fajmošter še spominja, svoj čas enkrat na nekem shodu v Gl. motil govornika g. Linbarta? Ko je Linhart takrat rekel, da imajo tudi g. hovniki ledične otroke, vpili ste Vi, g. na vse pretege: dokaze, dokaze! No, zdaj prav očitni dokaz! Toliko smo hoteli d. vedati. Prihodnji enkrat pa bomo g. tretji učni moči na šoli v Globasnici.

Klerikalna razprodaja. Dne 24. t. m. dejo iz konkurzne mase Kayser in F. Feldkirchnu razna posestva pri tamošnjem sodnji k javni razprodaji. Najmanjša za pivovarno in hotel sv. Antona znaša kron. Tako grè vse klerikalno gospodlagoma rakom živžgati...

Prvaško delo. Pri zadnjih volitvah Neufinkenstein pri Beljaku so napredni moške na celi črti, tako da ni eden prvaških klerikalcev izvoljen. Sina kuharice v Sv. Stefanu Toneta Gastl je jezilo. Zato je na komando svojih črnih darjev napravil pritožbo in oblast je razveljavila. Torej se bodo volitve še vršile. Prvaški hujšakci se tudi že pripravljajo in pobirajo pooblastila Pomagseveda ne bode nič. Kajti občina bode naprednih rokah ostala, pa če se Gastl farškimi kuharicami na glavo postavi. T. venski kmetje vedo prav dobro, da brez n. ni napredka; niti mežnar ne postane ako nemškega ne zna. Zato kranjske h. in gonje klerikalnih bankeroterjev ne jemo. Koroški kmetje, držimo skupaj!

Klerikalna „central-kasa“ zopet Pred civilnim sodiščem se vršijo zap. tožbe proti klerikalni „central-kasi“, k. znalo par farških sleparjev toliko denar. biti. Pred par dnevi šele bila je ta črna „kasa“ obsojena, da povrne švicarskemu Spörny 300.000 frankov. Ta denar je trgovcu monsignore Kayser s sleparsko knjižico izvalil. Potem je „Banka pop. Colegmani tožila črno „central-kaso“ za 3 lir denarja. Tudi ta denar je pobožni mon. Kayser s sleparskimi knjižicami izvalil. „kasa“ je bila seveda zopet obsojena, da denar nazaj plačati. In tako grede te. prej Klerikalno gospodarstvo na Koro. nesrečno ljudstvo v velikansko nesrečo. Papež ima prav: farjem se mora prep. vtikati svoj nos v denarne zavode!

Vojaški nabori (Stellung) se bodejo Koroškem tako-le vršili: Sv. Paul 19. aprila; Wolfsberg 21. in 22. aprila; St. 24. aprila; Prevalje 26. aprila; Bleib. aprila; Velikovec 28. in 29. aprila; El. 1. maja; Železna Kaplja 2. maja; Celovec 4. maja; St. Vid 5. in 6. maja; Fries. 9. maja; Gurk 10. maja; Eberstein 12. maja; Celovec 15., 16., 17. in 18. m. rovlje 19. in 20. maja; Feldkirchen 22. 24. maja; Arnoldstein 26. maja; Trbiz 27. Beljak 29., 30., 31. maja. 1. in 2. jun. ternion 3. junija; Spittal 6. junija; Mils.

(Nadaljevanje na strani 11.)

Dobro rodbinsko kavo

priredi že mali dodatek „pravega“ : Frank s kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb vsled svoje nedosežne izdatnosti in svoje košene kakovosti našel je pravi Frank priljubljeni sprejem v slehernem gospodinjstvu.

junija; Gmünd 8. junija; Zgornja Bela 10. junija; Greifenburg 12. junija; Winklarn 14. junija; Kotje 16. junija in Šmohor 19. junija.

Ukradel je neznanec v Celovcu neki igralni zlatnik v vrednosti 300 K.

Neumna šala. V Kotu vrgel je hlapec Johan Schilcher nekaj snega v stanovanje šivilje Golger. Valed tega je padla svetilka iz mize in le hitra pomoč je preprečila, da ni nastal veliki ogenj.

Cerkveni tat izpraznil je na Krškem nabiralnik, v katerem se je nahajalo okoli 15 kron denarja.

Pazite na deco! V Triksenu pri Velikovu so se dečki pri mlinu igrali. Eden dečkov je padel tako nesrečno, da si je glavo razbil. Bil je takoj mrtev.

Zaprl so v Šmohorju jermenarja Kazimirja Prabh, ker je svojemu mojstru grozil, da ga bo ubil. V Gendorfju pa so zaprli deklo Johano Sober, ker je 100 K ukradla.

Zaprl so v spodnjem Drauburgu Ano Pristovnik, ker je svoji tovarišici 90 kron ukradla. Istotam so zaprli nekega čevljarja, ker se je zagrešil proti pravosti.

Konja ubil je v jezi s cepinom hlapec Jože Fercher v sv. Johanu pri Beljaku. Posestnik ima 600 K škode, hlapec pa je pobegnil.

Zdaj pa vemo! V zgornji Beli je ponesrečil B. Schick. Farški posojilničar Franc Walk pa je rekel: To je kazen božja, ker je Schick svoj denar iz črne posojilnice nazaj zahteval. No, zdaj pa vemo!

Tat V Sv. Vidu je delavec Oberegger nekemu hlapcu 110 K ukradel. Ko so tata zaprli, je bil že ves denar zapil.

Požar. Pri Bistrici na Dravi je pogorela hiša posestnika Klammer.

Vlom. V Sv. Vidu je vlomil neznanec pri asparju Jerneschek in ukradel 900 K denarja.

Požar in nesreča. V Sv. Johanu v Labudu je pogorela hiša in gospodarsko poslopje posestnika Unterholzer. Otroci so se z užigalicami igrali in zažgali. V ognju je dobilo neko 3 letno dekletce take rane, da je moralo umreti. Pazite na deco!

Iz Kranjskega.

Občinske volitve v Ljubljani delajo srbofilskim narodnjakom, kakor vsem drugim strankam, mnogo skrbi. Shod za shodom se vrši in ljudem se kaže med okoli ust in najošabnejši škriki so postali pohlevni in poljudni. . . Komedija! Ali imajo ti prvaški politikastrici res Ljubljancane za tako neumne? Vladojca liberalna stranka v Ljubljani ni bila nikdar družega, nego korumpirana skupina, ki je široke sloje izkoriščala in svoje žepe polnila. Hribarjevi gajdaši so postali „gospodje“, pa če jim je marostarski kmet tudi iz rokova gledal. Njegovi prvaši so imeli od občine najlepše zaslužke in najvestejši narodno-napredni občinski svetovalci so bili vedno tisti, ki so imeli od občine največ profita. Bazine ponesrečene puhloglavce je morala občina futrati, ker so bili dobri priganjači Hribarja. Podgorški so vladali v Ljubljani in Ribnikarji imajo danes komando, Turki pa služijo lepe kronice. Tej korupciji mora biti tudi v Ljubljani enkrat konec! Smešen je narodnjakarski strah pred Nemci. Ja vraga, Nemci so vendar precejšnji davkoplačevalci in imajo v občini tisto pravico, kakor vsi drugi davkoplačevalci. Sicer pa še nekaj: dokler so bili v Ljubljani nemški župani, ni bilo mesto tako zapuščeno in niso ljudje toliko plačili imeli in ni bila revščina tako velika in ni imela Ljubljana tako slabo ime! To vedo vsi, ki znajo misliti z lastnimi možganami, ne pa z onimi Plutov in Pustoslemskov . . .

Na also, hvala Bogu, vragu pa figa! Vreme na Kranjem so se zjasnila. In zasluge velikih mož in še večjih žensk v beli Ljubljani dišijo že do ruskega in srbskega neba. Bivši agent in župan Ivan Hribar n. p. je sicer zdaj že doma precej pozabljen. Celo njegovi najboljši prijatelji ne verujejo več, da bi Hribarjevo penzioniranje revolucijo povzročilo. Res, Ljubljanci so nevhaležni; niti ta „osrane gase“ niso po Hribarju imenovali. Linhartovo gaso imajo že davno v Ljubljani, Hribarjeve pa še ne. Ljubljana niti ne zasluži Hribarja. Pač pa ga časti — Rusija. Ruska vlada mu je namreč hotela podeliti red; ne vemo sicer, kateri red, ali oni

krvave knute, ali pa red sv. Vutkija. Na vsak način bi Hribar dobil red; pa mu naša vlada niti tega ne privoščiti in ne dovoli. To je žalostno. Pa Hribar naj se potolaži, red „krvave manšete“ ostane njemu in Oražnu gotovo . . . Sicer pa je dobila gospa dr. Tavčarjeva zdaj srbski red; pa ne zato, ker je pri zadnjemu požaru svojemu papagaju življenje rešila. Dobila je red za zasluge, ki se jih je stekla za Srbijo. In to je nekaj! Kranjci so lahko ponosni na to. Mi jim to privoščimo. Tudi dr. Lampetu privoščimo red sv. Nefa, Štefetu usnjato medaljo in Plutu — no, Plutu pa privoščimo tisto, kar mu tudi Kranjci sami želijo . . .

Ivan Hribar ne bode baje več v državni zbor kandidiral. Počivati hoče na svojih lovrih. Vsa javnost mu bode gotovo hvaležna, da — izgine iz političnega površja. Kajti Hribar je najzlastnejše poglavje slovenske politike na Kranjskem.

Glavna posojilnica. Deželno sodišče je imenovalo za konkurznega upravitelja dr. J. C. Oblaka, za namestnika pa dr. B. Voduška. Načrti tistih prvakov, ki so hoteli na škodo prizadetih škandale prikriti, so se v splošnem izjalovili.

Hm, hm! V „Slovenskem narod“ z dne 3. aprila 1911 čitamo na 4. strani to-le: — „Umrli so v Ljubljani: Ljubljanska kreditna banka“ itd. itd. Nam o smrti te kreditne banke še ni ničesar znano. Pa pri „Narodu“ bodo že vedeli . . .

Lep kristjan je klerikalni župan Prevč v Selcah pri Škofjiloki. V družbi s posojilničnim načelnikom Pogačnikom je napadel nekega pohabljenega hlapca; pretepla sta ga do krvi. Taka surovost se vzgaja le v prvaških vrstah. Upamo, da bode ta krščanski župan pri ričetu pametnejši postal! Drugače bi znal enkrat na koga naleteti, kateri bi — nazaj udaril!

Zanimivi pogreb se je vršil 27. p. m. v Škofjiloki. Umrli je namreč 71 letni Peter Omeje, ki se je kot vojak udeležil l. 1866 bitke pri Custozzi. Spremilo ga je pa pri pogrebu 6 starčkov, ki so pri vojakihi pri isti kompagniji služili in se istotako bitke pri Custozzi udeležili. Pač redki slučaj!

Iz strehe padel je v ljubljanski okolici krovec Anton Soršak. Poškodoval se je tako težko, da je kmalu nato umrl.

Loterijske številke.

Gradec, dne 1. aprila: 84, 12, 82, 54, 38.
Trst, dne 24. marca: 70, 41, 33, 2, 1.

Gnojenje s Tomaževo moko. Mnenje, da se sme s Tomaževo moko le v jeseni in po zimni gnojit, po najnovejših izkušnjah ni pravilno. Dejstvo, da se Tomaževo moka hitro raztopi, dopušta tudi gnojenje v spomladi, na kar naj se ozira pri setvi ovas in ječmena. Zadojstve, da se Tomaževo moko na kosmato gredo razsipje in potem setev prekoplejo. Gnojenje pomaga tudi poznejši detelji. Tudi travnike se zamore še v spomladi gnojiti.

V najem se da

travnik

na zgornjem Bregu pri Ptuj za eno ali več let. Vpraša se pri g.

Mat. Ornig, Ptuj,
Herrengasse 10.

Pekovska učenca

se sprejmeta pri g.
Eduard Mayer,
pekovski mojster v Pragerskem. 321

Dobro idoča pekarija

se išče v najem, če mogoče gostilna in pekarija skupaj, v trgu ali na deželi. — Ponudbe pod „dober delavec“ na upravo „Stajerca“. 327

Hiša s pekarijo,

večimi sobami pri tovarni z velikim vrtom se prodaja in v najem da. — I. Koehne, Gaborje pri Celju. 341

Hiša

tudi šale, 2 kleti, lep vinograd in brijade, velika njiva, lepa hosta, travnik, sadno drevje, vse skupaj meri 7 oralo, se takoj prodaja. Cena 4400 K. Več pove lastnik Alojzij Pototnik, pošta Vezina pri Konjicah. 302

Kupiti želim

več v mlinsari obrt spadajočih predmetov, valčke (Walzenstühl) cilindre, „aufzüge“, Karmade, transmisije in še več v to stroko spadajočih reči; kdor ima kaj takega za prodati, naj blagovoli mi pismeno naznani. **Karl Tazoli Doberlaves** (Eberndorf) Koroško. 306

Pridni, solidni 215

agenti

za razprodajo kmet. strojev in orodja se iščejo. Ponudbe pod „Bühmerwald Nr. 57.346“ na anononno ekspedicio Heinrich Schalek, Dunaj I., Wollzeile 5.

Grazer Kasse

(r. G. m. b. H.), Graz, Sackstrasse Nr. 14, verleiht Geld — auch in grösseren Posten — rasch, ohne Vermittler, ohne Lebensversicherungszwang und ohne Zwang zu Gehaltsverminderungen bei mässiger Verzinsung gegen Bürgschaft oder gegen Gehaltsabzug mit Lebensversicherung, oder gegen grundbüchliche oder sonstige entsprechende Sicherheit im Personalkreditzweig zur Rückzahlung in Wochenraten (von welchen auch mehrere zugleich gezahlt werden können), so dass das Kapital in 5 oder in 10 oder 15 Jahren rückgezahlt wird, im „allgemeinen Zweige“ aber in beliebig zu vereinbarenden Frist. Schnellste Erledigung. Auszahlung der Vorschüsse nach Herstellung der Sicherheit sofort Drucksortenversand.

Krčmar na račun,

katega žena je dobra kuharica, se sprejme pod dobrimi pogoji; ev. da se gostilno tudi v najem ali se jo prodaja. Naslov: **Otto Schwarzwald, Mosenberg pri Ptaju.** 283

Pekovski učenec

se takoj sprejme. Vpraša se pri g. **Heinrich Simonitsch,** pekovski mojster, Zeltweg na zgornjem stajerskem. 289

Pri g. Antonu Martschitsch, usnarstvo, Slov. Bistrica, se sprejme kot

učenec

krepi fant na 3 leta; dobi vso oskrbo in cbleto ter zamore takoj vstopiti. 270

Cepljene trte

in sicer: burgunder, mosler, laški rizing, mali rizing, silvanec, ruhlander, kraljevski grozd, portugizec, traminec, muškatelec, se dobiva pri **P. Srebrn, Maribor.** 256

Kolo

1 skoraj novo se poceni prodaja, 2 dvojna šifonerja, omare iz hrasta, 1 jedilno mizo z 4 stoli in še nekaj drugih predmetov pri g. **Frans Putschich,** Gaborje pri Celju. 297

V najem odda se neko

polje.

Več pove g. **Jos. Goerup, Ptuj.** 317

Plodoviti jedilni krompir

s kosmatim oljupkom „Silesia“, jako izborn za nasad, odda do 10 met. centov za 9 K, do 25 m. cent. 8-75 K, do 50 m. c. 8-50 K, do 75 m. cent. 8-25, do 100 met. cent. 8 K, po povzetju od Judendorfa pri Gradcu ekonom Schmidt.

Kupite

nič drugega proti

Kašelj

hripavosti, katarhu, zaslinjenosti, krčnemu in oslovskemu kašlju kakor fino okuse

Kaiserjeve

prsrne karamele

s „trema smrekami“

5900 not. potr.

5900 not. potr. spric. zdr. in privatnih jamci gotovi uspeh. Zavej 20 in 40 vinarjev. Doza 60 vinarjev. Dobi se pri H. Melitor apoteke v Ptuj, Ig. Hehrbalk, apoteke v Ptuj, Karl Herrmann, Laški trg, A. Elsbacher, Laški trg, A. Plunger, apoteke, Podčetrtek. 886

Pri revmatizmu glave in zobobolu

tudi najhujše vrste je

Ichtiomientol

nedosežen zdravilni vpliv. 5 steklenic franko 6. 10 steklenic franko 10 K. —

Edina razpoložljiva skozi ces. svetn. in apotekarja.

S. Edelmann, Sambor
Ringplatz št. 39. 854

Prodaja se zaradi boleznih dobro

malo posestvo,

četrt ure od trga Sevnica ob Savi. Obstoja iz gospodarskega poslojja, 4 orale dobre zemlje, od katere je 1 oral vinograda, 3 orale njiv in travnika. Cena posestva je 3.200 K. Vpraša se pri g. **Eduard Müller** v Sevnici (Lichtenwald). 290

Velekrasna in dobičkanosna kmetija

ki meri 28 oralo zemlje, obstoječe iz njiv, travnikov, sadnikov, vinograda in lepega gozda se takoj prodaja. — Possestvo ima zidana hiša in gospodarska poslojja, leži v zelo prijaznem kraju blizu Maribora. Cena 21.000. — Več se izve pri lastniku **Francu Sernec,** posestnik v Gradisku, stev. 32, 281 pošta Pesnica.

2 učenca

se sprejmeta v mizarški delavnici; ravno tako en zanesljivi hlapec. Več pove uprava „Stajerca“. 235

Semena

v sveži kakovosti za vrt in polje, kakor zelje, salata, grah, pesa, štajerska in luzerndetelja, čebula (Steck) semena za travo, svinjska kolaraba, vsinjska cikorija,

kupite

najbolje v več kot 30 let obstoječi trgovini semen in špecerije.

Hans Sirk,

Maribor, Hauptplatz (rotovž). 286

Pozor!

50.000 parov čevlji! 4 pari čevljev samo K 7-50. Zarad ustavljenja plačil raznih večjih fabrik se mi je naročilo, prodati večje število čevljev globoko pod izdel. ceno. Prodajam torej vsakomur 2 para moških in 2 para ženskih štirčevljev, usnje, ruj, ali črno, galos. Kapen-bezac, močno okovana usnjata tla, veleel. najnov. fakcija, velikost po št. Vsi 4 pari stojajo le K 7-50. Pošlje po povzetju C. Griner, eksport čevljev, Krakov št. 206. Zmenjava dovoljena ali denar nazaj. 308

Prodaja se 307

nova zidana hiša

in 3 orale rodovitne zemlje, blizu nove tovarne in blizu mesta na kolodvoru zavojlo blazni, pripravnico je za gostilniški obrt in malo trgovino in sicer za vsak obrt. — Naslov pove uprava „Stajerca“. 298

Hiša za trgovino

s šlosarjo v sredi mesta Maribor se takoj prodaja. Več pove upravnistvo „Stajerca“. 298

Najlepše prasičke!
Najkrepkejši živali!
Najplodovitejši plem-
ske svinje! Najiz-
datnejši pitani
prasiči!

cenik brezplačno od **fabrike živalskih krmil**
Fattinger & Co. z. z. o. z.
Inzersdorf pri Dunaju.

Čez 3000 priznanj, več kot 350 prvih dobitkov. 263

Garantirano originalna narurna vina.

Štajersko dobro deželno vino K 52.—
Štajersko namizno in iztočno vino K 54.—
Štajersko krepko vino iz gore K 56.—
Terrano rdeče krvno vino, vefino K 60.—
Silvane, beli, fino namizno vino K 60.—
Rizling, beli, fino namizno vino K 64.—
pri 100 litrah prodaja in razpošilja vinski klet v velikem
posloju šparkase

Otto Kuster, Celje na Štajerskem.

Die gefertigte Bank gewährt zu den vorteilhaftesten Bedingungen:

Bürgschafts-Darlehen
gegen Schuldschein, Rückzahlung in Monatsraten nach Vereinbarung.

Wechsel-Eskompte. Wechsel-Kredit.
Wertpapier-Belehnung. Hypothek-Darlehen.
Geld-Einlagen bei der Anstalt in Graz unmittelbar
werden bestens verzinst. Auswärtige Einleger erhalten
Postsparkasse-Erlasscheine. Anteils-Einlagen der Mit-
glieder genießen seit 1903 einen Gewinnanteil von
4 1/2 v. H.

Südmärkische Volksbank, Graz
Radetzkystrasse 1, i. eigenen Gebäude.

328

Veliko presenečenje! Nikdar v življenju ta priložnost! 600 kon. le 3 K 80 h.

1 krasna pozl. prec. anker-ura z veržico, natančna, 3 letna garancija; 1 moderna židana kravata za gospode; 3 fl. žepni robci; 1 krasni prstan za gospode z imit. biserom; 1 krasna eleg. garnitura ženskega kinca, ki obsega 1 krasni kolje iz orient. biserov, mod. damski kinč s patent-zaklepom, 2 eleg. damski brččeta, 1 par usnikov s patent-kavčjem, 1 krasno žepno toaletno zrcalo; 1 usnjata denarnica; 1 p. gumb za manšete, 3 gradno duble-zlato s patent-zaklepom; 1 velelepe. album za razglednice, najlepši razgledi sveta; 3 zabavni predmeti, velika veselost za mlado in staro, 1 zelo praktičen seznamek ljub. pisem za gospode in dame, 20 koresp. predmetov in se čez 600 rabnih predmetov, v hiši neobhodno potrebnih. Vse skupaj z uro, ki je sama ta denar vredna, košta le K 3-80. Pošlje po povzetju dunajske centralna razpošiljalnica

Ch. Jungwirth, Krakova št. B/115. 329

NB. Pri naroči dveh paketov se priloži 1 prima angleška britev. Za kar ne dopade, denar nazaj.

Priložnostni nakup.

Skurle-posestvo v Gaisbergu 1/2 ure od Mohrenhofa v velikosti okroglo 50 johov, obstoječih iz mladega gozda, njiv, travnikov, paš, se prodaja takoj za K 6.500. Posestvo je popolnoma neobremenjeno; vzame se torej lahko 1.500 do 2.000 K od šparkase. Vprašanja vposlati je na posestnika

Konrad Lorber, Spodnji Dravograd
(Unter-Drauburg)

Prodati se mora takoj, ker bi se dalo posestvo drugače v najem. 330

Izdajatelj in odgovorni urednik: Karl Linhart.

Tomaževa moka

orig. »zvezdina znamka«, nadalje kajnit, 14% na kalijeva sol, superfosfat, čilski salpeter, amonijak in vse druge izredne vrste umetnega gnoja, priporoča v svoji bogati zalogi za pomladansko gnojenje firma

Franz Frangesch
trgovina železa, špecerije in orodja, Maribor, Herrengasse 11.

Svetovno mojsterstvo v industriji ur
vendar pridobljeno! 276

Prevzete edine razprodaje me spravi v položaj, za le K 4-90 oferirati elegantno, ekstra ploščo amerik. 14 kar. zlato-duble švic. žepno uro. Ista ima dobro idočo 36 urno Anker-kolesje premirane znamke »Speciosa« in je na električni poti s pravim zlatom prevlečena. Garancija za preciznost 4 leta.

1 k. K 4-90
2 k. K 9-30

Vsaki uri doda se fino pozlačeno verižico zastoni. Brez rizike, ker izmenjava dovoljena, ev. denar nazaj. — Pošlje po povzetju

E. HOLZER. Krakova, Stradom 18/26.

Ako imate krave

potem tudi ne sme v Vašem gospodarstvu trajni delazmožni

Diabolo-separator

manjkati, kajti šele ta najboljši separator napravi, da se gospodarstvo z mlekom izplača in je jako ceni. Enourno delo 120 litrov. Cena K 125.—

Zahtevajte prošpekt št. 127 ter garancijske pogoje za stonj in franko od

PH. MAYFARTH & Co.

Dunaj II., Taborstr. 71.

216

Išče se zastopnike.

Učenka

za trgovino z mešanim blagom v Celju, ki je zmožna nemškega in slovenskega jezika in ni pod 15 let stara, se sprejme. Vstopiti bi bilo 15. do 20. aprila. Po poizkusnem času se da tudi po zmožnosti plačo, ki se jo potem v pogodbi določi. Učni čas 3 leta. Več pove upravništvo »Štajerca«.

337

Oznanilo,

da se bode zavoljo preselitve cele premične reči na 18. aprila na beli torek ob 8. uri po dražbi prodajalo; 2 konja, 1 brzovozec, svinje, 3 govede, 5 različnih vozov, fužter, slama, vino, vinska posoda, sadni most, za jabolke mlin, mala preša, štanje 2, 3, do 4 metre dolge, sohe za plote in brajde, poljsko orodje in vso pohištvo v gostilni Jožefa Kunst, Zgornja Hajdina pri Ptuj; blago je vsaki dan na ogled in za dobiti.

333

Jako redka prilika!

Fabrika mi je po elementarni katastrofi zaupala za direktno prodajo rešeno blago, to je mnogo tisoč kosov krasnih, težkih

flanelnih odej

v lepah, najnovejših muštrih in modnih barvah, katere imajo čisto brezpomembne, komaj vidne madeže od vode. Te odeje so brez nasprotovanja primerne za vsako boljše gospodinstvo za odevanje postelj in oseb, so jako fine, gorke in krepke, okroglo 190 cm dolge in 135 cm široke. Pošiljatev po povzetju:

3 kosi krasnih, jako finih, v vseh modnih barvah in muštrih za 9 kron.

4 kosi gospodarskih odej za 10 kron.

Vsak cenjeni čitatelj tega inzerata naj zaupljivo naroči. Z mirno vestjo lahko trdim, da bode vsakdo s pošiljatev zadovoljen.

Otto Bekera,

c. k. nadpaznik finančne straže v p.

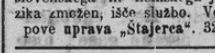
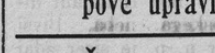
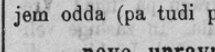
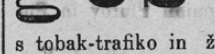
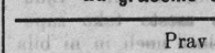
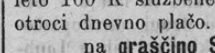
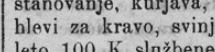
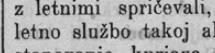
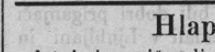
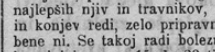
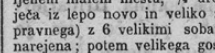
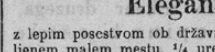
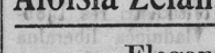
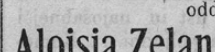
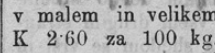
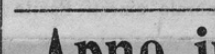
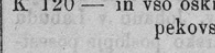
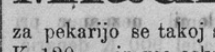
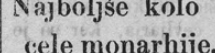
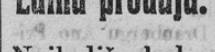
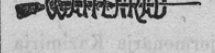
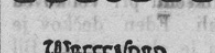
Nachod (Češko), fabrična zaloga 2-8. 338

MASTIN?

narejen po dr. pl. Trnkoczy je doslej edini pivo

— sredstvo za varstvo in pitanje —

Varuje pred živinskimi kugami, napravi zdrave krepke krase kose živine. Se dobi tudi pri trgovcih.

Zaloga šivalnih strojev in koles

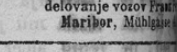
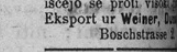
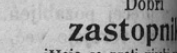
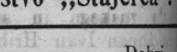
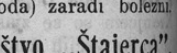
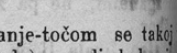
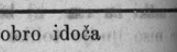
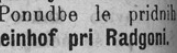
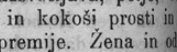
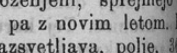
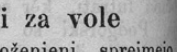
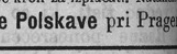
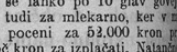
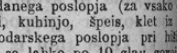
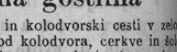
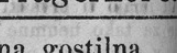
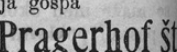
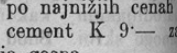
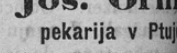
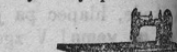
S. Dadieu,

Maribor, Viktringhof št. 22, glavna zaloga nadstropje.

Največja in najboljša varovalnica za reparature in delo.

Reparature vseh vrst na motorjevih kolesih, avtomobilnih in pisalnih strojih, šijo se najnatančneje in najskorje.

Prvi galvanični zavod na Sloveniji, za prevlečenje in aluminiziranje ali mesingom z dinamom. Bogato zalogo vseh delov, ki jih potrebujejo pri popravilih. Najsolidnejša postrežba.

Mladi hlapci

za pekarijo se takoj sprejme. Plače dobi K 120 — in vso oskrbo. V 3 letih postane pekovski pomočnik.

Jos. Ornič
pekarija v Ptuj

340

Apno in cemen

v malem in velikem, po najnižjih cenah K 2-60 za 100 kg. cement K 9— za oddaja gospa

Aloisia Zelan, Pragerhof št.

Elegantna gostilna

z lepim posestvom ob državni in kolodvorski cesti v zelo lepiem malen mestu, 1/2 ure od kolodvora, cerkve in šole, je ta lepo tovo in veliko zidanega poslopja (za vsako pravne) z 6 velikimi sobami, kuhinjo, špejo, klet in narejena; potem velikega gospodarskega poslopja pri hiši, najlepši njiv in travnikov, ki se lahko po 10 glav gove in konjev redi; zelo pripravno tudi za mlekarstvo, ker v bene ni. Se takoj radi boleznimi pocieni za 52.000 kron kupnini je samo 15 do 20 tisoč kron za izplačati. Natančneje Franz Petelin iz Zgorne Polskave pri Prager

Hlapci za vole

z letnimi spričevali, oženjeni, sprejemajo letno službo takoj ali pa z novim letom. Stanovanje, kurjava, razsvetljava, polje, hlevi za kravo, svinje in kokoši prosti in leto 100 K službene premije. Žena in otroci dnevno plačo. Ponudbe le pridnih na graščino Steinhof pri Radgoni.

Prav dobro idoča

gostilna

s tobak-trafiko in žganje-točom se takoj jem odda (pa tudi prodaja) zaradi boleznih pove upravništvo »Štajerca«.

Šafer

slovenskega in nemškega jezika zmežen, išče službo. Več pove uprava »Štajerca«. 329

Pekovski učenec

se takoj sprejme pri pekovski mestu mojstru Georg Gregorič v Pobrežu pri Mariboru.

Dobri zastopnik

iščejo se proti visoki Ekspert ur Weiner, B. Boschstrasse 1

1 kolarski in kavalirski

se sprejemata v fabri delovanje vozov Maribor, Möhlstrasse

Tiskal: W. Blanke v Ptuj